

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.137 van 2 juli 2012
in de zaak A. 205.288/XII-6990**

In zake: Marc VEYS
woonplaats kiezend te 2640 Mortsel
Armand Segerslei 23

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrik Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 21 juni 2012, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van:

“de beslissing, gedateerd 14 juni 2012, verstuurd bij mail van 15 juni 2012, van de Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie, [...] doch slechts in de mate dat deze beslissing, zowel expliciet als impliciet, het beroepsschrift van [Marc Veys] van 16 februari 2012 niet gegrond of zonder voorwerp verklaart.”

In hetzelfde verzoekschrift vordert verzoeker het opleggen van voorlopige maatregelen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 juni 2012, om 9.30 uur.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en advocaat Patrik Devers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. X., een minderjarige zoon van verzoeker, is tijdens het schooljaar 2011-2012 leerling van het tweede jaar van de derde graad ASO wiskunde-wetenschappen, met component topsport, aan het Leonardo Topsportlyceum te Wilrijk, een school van het gesubsidieerd officieel onderwijs.

Op 1 september 2011 deelt het afdelingshoofd Topsport van het Bloso aan X. mee, eensdeels, dat de Vlaamse Tennisvereniging vzw (hierna ook: de VTV) hem voorgedragen heeft als kandidaat leerling/topsporter voor het schooljaar 2011-2012 en, anderdeels, dat “de selectiecommissie van het topsportconvenant” op basis van het dossier hem “dan ook een topsportstatuut A toe[kent] voor het schooljaar 2011-2012”. Die selectiecommissie is samengesteld uit vertegenwoordigers van het Bloso, het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité en de Vlaamse Sportfederatie.

Evenwel zou de VTV sedert september 2011 aan X. de component topsport weigeren op basis van een eerdere, eigen beslissing van “niet-herselectie”, wat in de praktijk neerkomt op een niet langer begeleiden van X. door de sportfederatie.

3.2. Verzoeker onderneemt pogingen om een afschrift te ontvangen van de beslissing van niet-herselectie, alsook van alle documenten die betrekking hebben op de vijf jaar topsportopleiding die zijn zoon bij de VTV heeft gehad, hierna het topsportdossier te noemen.

Tegen de weigering van de VTV gaat verzoeker op 16 februari 2012 in beroep bij de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie (hierna: de beroepsinstantie), die op 8 maart 2012 het beroep onontvankelijk verklaart.

Bij arrest nr. 218.680 van 27 maart 2012 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 8 maart 2012 van de beroepsinstantie.

3.3. Op 9 mei 2012 verklaart de beroepsinstantie het beroepschrift van Marc Veys ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond. Zij overweegt dat “het document met betrekking tot de beslissing van de niet-herselectie aangaande [X.] openbaar [dient] te worden gemaakt door er een afschrift van te verstrekken”.

Met betrekking tot het topsportdossier overweegt de beroepsinstantie evenwel dat “uit het onderzoek door de beroepsinstantie is gebleken dat de vzw VTV niet langer beschikt over de gevraagde documenten, gelet op het feit dat ze eerder de originelen ervan aan [X.] hebben bezorgd; dat de opgevraagde documenten bijgevolg niet meer in het bezit zijn van de vzw VTV en dus niet kunnen worden beschouwd als bestuursdocumenten in de zin van artikel 3, 4° van het openbaarheidsdecreet; dat er bijgevolg dan ook geen afschrift van kan worden verleend; dat het ingestelde beroep, wat dit onderdeel betreft, dan ook als ongegrond moet worden beschouwd”.

Bij arrest nr. 219.579 van 31 mei 2012 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 9 mei 2012 van de beroepsinstantie, “doch enkel in de mate waarin het beroepschrift van Marc Veys ongegrond wordt verklaard”. Overwogen wordt daarbij, onder meer:

“Ten eerste blijkt [...] dat bepaalde stukken wel nog in [...] bezit [van de VTV] en beschikbaar zouden zijn. Dit is al volledig in strijd met haar eerdere verklaring dat zij alles aan X. heeft meegegeven en er zelfs geen afschrift meer van heeft. Ten tweede zouden sommige documenten buiten haar bereik zijn omdat ze onder het medisch geheim zouden vallen of berusten bij vroegere trainers van X: dit is een geheel andere verklaring dan de bewering dat die documenten aan X. zijn meegegeven, in originele vorm. Voorts wordt gealludeerd op een falende server: ook die bewering strookt niet met de mededeling dat alle informatie aan X. is gegeven. Dit betekent meteen ook dat niet enkel onzorgvuldig is gehandeld door de beroepsinstantie, maar zelfs dat het opgegeven motief in de bestreden beslissing niet juist is. Van enige overmacht, van het medisch geheim of van het vertrek van vroegere trainers, wordt in de beslissing immers met geen woord gerept.”

3.4. Met de thans bestreden beslissing wordt de eerdere beslissing van 9 mei 2012 “gedeeltelijk ingetrokken, in de mate dat het beroep als ongegrond werd verklaard”. Dit aspect van de bestreden beslissing van 14 juni 2012 bestrijdt verzoeker uitdrukkelijk niet.

3.5. Voorts wordt in de bestreden beslissing overwogen “dat het ingestelde beroep als gegrond moet worden beschouwd, behoudens de toepassing van artikel 13, 2° van het openbaarheidsdecreet voor bepaalde documenten en behoudens de informatie waarover de vzw VTV niet beschikt, daar het dan onbestaande bestuursdocumenten betreft”. Het beroep wordt door de beroepsinstantie “als ontvankelijk en deels gegrond, deels zonder voorwerp beschouwd”. De beroepsinstantie concludeert daarop dat de volgende documenten uit het dossier aangaande X. openbaar dienen te worden gemaakt “door er een afschrift van te verstrekken, in de mate zoals hierna beschreven”:

- “- ‘alle medische verslagen’ en ‘alle bloedanalyses’: naast de door de VTV al ter beschikking gestelde informatie aan Marc Veys, wordt verzoeker doorverwezen voor meer informatie naar de behandelende artsen [de namen volgen];
- ‘alle rapporten van de sportmedische keuringscentra’ en ‘alle rapporten [van] het conditiecentrum Athlete’s Care’: zelfde opmerking - Marc Veys kan zich voor meer informatie richten tot Athlete’s Care en de afdeling S.P.O.R.T.S van het UZA, waar de testen afgenomen werden;
- ‘alle omzettingen van de fysiologische inspanningstesten in te respecteren hartslagzones’: zelfde opmerking - hiervoor kan Marc Veys terecht bij dr. [...] en dr. [...] en desgevallend ook bij Athlete’s Care en S.P.O.R.T.S en de inspanningsfysioloog [...];

- ‘alle conditie- en trainingsschema’s’ en ‘alle weekagenda’s’: de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;
- ‘alle kortetermijn- en langetermijndoelstellingen die door het Topsportconvenant voor elke sporter worden voorgeschreven’: als Marc Veys daarmee de doelstellingen bedoelt zoals die door de verantwoordelijke trainers werden opgesteld in samenspraak met [X.], zal de VTV alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;
- ‘alle evaluaties die door het Topsportconvenant voor elke topsporter worden voorgeschreven’: als Marc Veys daarmee de evaluaties bedoelt zoals die door de verantwoordelijke trainers gebeurd zijn tijdens de oudercontacten, zal de VTV alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;
- ‘alle documenten ter voorbereiding van de oudercontacten’ en ‘alle rapporten van de oudercontacten’: de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;
- ‘alle gemotiveerde aanvragen voor het bekomen van topsportstatuten’: er moeten geen gemotiveerde aanvragen gedaan worden bij Bloso in de mate dat er aan de selectiecriteria voldaan is - de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;
- ‘alle tornooievaluaties’ en ‘alle tennis-videobeelden (Dartfish en andere)’: de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;
- ‘alle sportresultaten’: deze vraag is veel te algemeen geformuleerd - in de mate dat Marc Veys zelf de tennisresultaten van zijn zoon niet kent en hij ze niet kan terugvinden op o.a. de website van de VTV, zal de VTV die aan hem bezorgen;
- ‘alle collectieve trainingsbesprekingen m.b.t. [X.]’: in de mate dat er vanuit collectieve besprekingen individuele verslagen bestaan die betrekking hebben op [X.] zal de VTV die verslagen bezorgen aan verzoeker;
- ‘alle verslagen van de nutritionist (...)’: de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker - Marc Veys kan zich voorts rechtstreeks richten tot de nutritionist, [...];
- ‘alle verslagen van de sportpsychologen (...)’: de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker - Marc Veys kan zich voorts rechtstreeks richten tot de sportpsychologen, in het bijzonder de heren [...] en [...] en mevrouw [...].”

Het beroep wordt “voor het overige afgewezen als ongegrond, voor zover het gaat om de openbaarmaking van bepaalde documenten die afbreuk zou doen aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van derden en voor zover het gaat om bestuursdocumenten die niet in het bezit zijn van de vzw VTV”.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij mondeling ter terechtzitting opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zou alleen nodig zijn indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

VI. Beoordeling van het nadeel

6. Verzoeker voert in het inleidend verzoekschrift als nadeel een betoog gerelateerd aan “hoogdringendheid in hoofde van [X.], in zijn hoedanigheid van topsporter van internationaal niveau en onder meer ook betrekking hebbende op zijn gezondheid”, aan “het afwerken van het huidige 6de studiejaar ASO [en] de toegang tot het universitair onderwijs” en “voor wat het lopende burgerlijk geschil betreft: recht op rechtsherstel”. Hij stipt ook aan dat hem geen stilzitten of dralen kan worden verweten.

7. De thans bestreden beslissing van de beroepsinstantie van 14 juni 2012 willigt, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker zelf stelt, zijn bezwaarschrift in grote lijnen in.

Op een vrij systematische wijze overloopt de beroepsinstantie de lijst van beslissingen of informatie die door verzoeker gevraagd wordt en geeft zij

aan waar de verzoeker die inlichtingen kan vinden of minstens tot wie hij zich moet wenden. De informatie waarover de VTV zelf beschikt moet aan verzoeker worden verstrekt. Bepaalde informatie is ondertussen reeds aan verzoeker meegedeeld en in zoverre is het beroep volgens de beroepsinstantie “zonder voorwerp”. De beroepsinstantie heeft geverifieerd -mede aan de hand van een schriftelijke verklaring van de IT-consulent van de VTV- dat een beperkt deel van de digitaal opgeslagen informatiegegevens “definitief verloren zijn gegaan” door een defect aan de centrale server. Voor de informatie waarin behalve X. tevens andere topsporters worden vermeld, wordt door de beroepsinstantie aanvaard dat de VTV een beroep doet op de uitzonderingsgrond van artikel 13, 2°, van het openbaarheidsdecreet. Dit betekent luidens de bestreden beslissing “dat documenten die niet alleen betrekking hebben op [X.], niet meegedeeld zullen worden in de mate dat de informatie over [X.] niet afgescheiden kan worden; dat in de mate van het mogelijke uiteraard wel moet worden gestreefd naar een gedeeltelijke openbaarmaking in dat geval van die desbetreffende documenten, zoals voorgeschreven door artikel 9 van het openbaarheidsdecreet”. Informatie ten slotte waarover de VTV overeenkomstig de vaststellingen na een plaatsbezoek door de beroepsinstantie niet beschikt en die in handen is van derden, privé personen, zijn “onbestaande bestuursdocumenten” maar de beslissing geeft aan wie de derden zijn waar volgens wat de VTV weet, de informatie mogelijk beschikbaar is.

8. Aangezien het bezwaarschrift van verzoeker bijgevolg in essentie, op het eerste gezicht zelfs nagenoeg volledig, wordt ingewilligd door de beroepsinstantie, is aan de Raad van State vooralsnog niet duidelijk hoe de tenuitvoerlegging van die beslissing verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. De VTV zal hem immers de haar beschikbare informatie moeten verstrekken voor zover dat ondertussen nog niet is gebeurd, en hij weet tot wie hij zich dient te wenden voor informatie waarover VTV niet beschikt en die de beroepsinstantie *prima facie* dan ook terecht kwalificeert als “onbestaande bestuursdocumenten”. Stellen dat dit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent, moet toch wel zeer concreet worden aangetoond.

9. In het verzoekschrift is daaromtrent echter niets overtuigends terug te vinden. De uiteenzetting spoort sterk met de eerdere uiteenzettingen van verzoeker over zijn moeilijk te herstellen ernstig nadeel toen hij nog over geen

enkele informatie kon beschikken van het topsportdossier van zijn zoon en lijkt eraan voorbij te gaan dat toch al minstens een gedeelte van de documenten nu wel openbaar is gemaakt.

Met betrekking tot het eerste aspect van het aangevoerde nadeel, het gezondheidsaspect, mag voorts erop worden gewezen dat de bestreden beslissing precies vermeldt bij welke behandelende artsen en sportmedische keuringscentra alle informatie aangaande de medische opvolging van de zoon van verzoeker en waarover de VTV zelf niet beschikt, kan worden opgevraagd. Het feit die informatie zelf te moeten opvragen is misschien wel een nadeel -minstens zal het tijd in beslag nemen, maar als een en ander moet gebeuren via de omweg van de VTV zou evengoed tijd verloren gaan. Het is echter niet van aard dat zulks als ernstig en moeilijk te herstellen kan worden beschouwd.

Uit het verzoekschrift komt bij dit punt ook naar voor dat er mogelijk financiële implicaties zijn om deelname aan internationale toernooien te kunnen bekostigen. Volgens vaste rechtspraak is een financieel nadeel echter in de regel geenszins moeilijk te herstellen. Verzoeker geeft niet de minste informatie van het tegendeel.

Het tweede aspect staat in verband met de studiecarière van X., namelijk het gevaar het zesde leerjaar secundair onderwijs niet te kunnen afwerken en de vermeend problematische toegang tot het academisch onderwijs. Wat het eerste element betreft, is bij de instructie van de zaak door de directie van het topsportlyceum aan het auditoraat meegedeeld dat het slagen in een bepaald jaar voor wat betreft het onderwijsgedeelte, volledig losstaat van het sportief gebeuren. Op 27 juni 2012 zou de over X. delibererende klassenraad samenkomen die, nog steeds volgens de directeur, alle leerlingen van de derde graad zal beoordelen over het al dan niet slagen, ongeacht de resultaten op sportief vlak. Op 28 juni 2012 -dag van de terechtzitting dus- volgt de proclamatie. Ter terechtzitting spreekt verzoeker dit niet tegen. Nog daargelaten dat die vaststelling van aard lijkt om mogelijk anders aan te kijken tegen de rechtsmacht van de Raad van State dan is gebeurd op grond van de unilateraal beschikbare informatie ten tijde van de eerste schorsingszaak, lijkt thans de vrees dat verzoekers zoon het zesde studiejaar niet zal

kunnen beëindigen en zijn diploma zou mislopen om reden dat er op sportief vlak het een en ander tussen hem en de VTV is misgelopen, ongegrond te zijn.

Vervolgens overtuigt verzoeker de Raad niet dat de gevraagde schorsing een nuttige weerslag kan hebben op de toegang tot het academisch onderwijs onder topsportstatuut. De zoon van verzoeker heeft het afgelopen jaar wel degelijk het topsportstatuut verkregen, hetgeen vereist is, volgens de verklaring van verzoeker, voor de verdere studie met topsportstatuut aan de VUB. Verzoeker betoogt dat aangetoond moet worden dat X. een jaarprogramma van 18 toernooiweken volgens de WTA/ATP-kalender aankan en daarom “is het volledige topsportdossier absoluut noodzakelijk”. Welnu, in zijn algemeenheid is zo een bewering die erop neerkomt dat de VUB een beslissing zou laten afhangen van álle door verzoeker opgevraagde maar niet gekregen documenten, niet aannemelijk. Verzoeker zal ter uitvoering van de bestreden beslissing reeds een goed deel van het topsportdossier van zijn zoon krijgen; om met dit aspect van het nadeel te overtuigen mag worden verwacht dat zeer precies wordt aangegeven welke specifieke documenten door de VTV nog openbaar gemaakt kunnen worden en die verzoeker nodig heeft om de vereiste deelname van zijn zoon aan minimum 18 toernooiweken van de WTA/ATP-kalender te ondersteunen -liefst met een overeenstemmende verklaring van de VUB, waarmee verzoeker immers verklaart al contact te hebben gehad-, wat verzoeker niet doet. In de mate dat de bedoelde documenten de medische verslagen zijn waarover de VTV niet (meer) beschikt, wordt voorts verwezen naar hetgeen daarover reeds is overwogen.

Volgens de bewoordingen van het verzoekschrift zou de toekenning van het topsportstatuut aan de VUB bovendien gebeuren na advies van de VTV. Het nadeel dat er dan ook mogelijk zou kunnen in bestaan geen toegang te krijgen tot het academisch onderwijs vloeit dan ook niet rechtstreeks voort uit de thans bestreden beslissing van de beroepsinstantie maar wel, zo lijkt, uit het eventuele negatieve advies van de VTV.

De opmerking bij dit punt dat X. niet zou kunnen kandideren voor de topsportbegeleidingssubsidiëring is dan weer een financieel nadeel; wat daarover is overwogen bij het eerste aspect geldt ook hier.

Het derde en laatste aspect van het nadeel betreft het recht op rechtsherstel en verwijst naar een hangende burgerlijke procedure. In dat punt stelt verzoeker opnieuw dat de VTV op dit ogenblik een essentieel luik van de onderwijsopleiding van zijn zoon weigert te verstrekken. Opnieuw zij opgemerkt dat het schooljaar ten einde loopt zodat niet valt in te zien hoe dit nadeel zou kunnen worden afgewend. Voorts is een belang dat erin bestaat van de Raad van State een schorsing dan wel een vernietiging te verkrijgen, enkel om op burgerlijk vlak een ingestelde procedure te ondersteunen of kracht bij te zetten en “de advocaat zijn werk te laten doen”, geen belang in de zin van artikel 19 van de gecoördineerde wetten, en kan er ook geen nadeel op worden gesteund.

10. Niet afdoende is aangetoond dat verzoeker ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat, welke vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

VII. Voorlopige maatregelen

11. Het verzoek tot opleggen van voorlopige maatregelen is een accessorium van de vordering tot schorsing en ondergaat haar lot.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering en het verzoek tot opleggen van voorlopige maatregelen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 2 juli 2012,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Geert Van Haegendoren